

| Bir meslekte yaşça, kıdemce ileride ve yetenek bakımından üstün niteliğe sahip olan kimselere, 'duayen' denir. Öz Türkçesi 'aksakal'dır. İşte rahmetli İzzettin Barış hocamız da, mesleğimizin, uzmanlık alanımızın bir duayeni idi. Ona bu vasfı kazandıran, en önemli özelliği de, sürekli öğrenen ve öğrenen yeteneğe sahip olmasıydı. Pek çok büyüğümüz, hocamızın hepimiz için çok önemsedüğümüz, bize onları hatırlatan bir özelliği vardır. İzzettin Hocamın, benim açımdan aklımda kalacak, onu hatırlatacak özellikleri olarak, yeniliklere açık, gençlere sürekli bir şeyler üretten ve ülkemizin adını her noktaya taşıma özelliklerini sayabilirim.

Türk Toraks Derneği'mizin kuruluş yıllarıydı tanıdığım da rahmetli Hocamızı. Doçentlik sınavımın da, 1. Yedek üyesiydi. Dıştan biraz korkardım, çekinirdim her meslektaşım gibi. Hatta jüride olduğunda korkulan, çekinilen hocalarımızın başında geliyordu. Çünkü, sert mizaçlı olarak tanınırdı camiada. Ancak, kendisini tanıyınca, ne kadar hoş sohbet olduğunu fark etmiştim, daima verimkar mizacıyla büyülemişti beni. Bir kişiyi tutmuşsa, sonuna kadar onu destekler, onu başarılı olmaya zorlar, daima da takip ederdi.

Rahmetli Hocamız, asker kökenli olmasının da katkısıyla çok disiplinliydi. Zamanı çok iyi kullanırdı, kongre ve toplantılarda vaka örnekleriyle süslediği konuşmalarıyla hepimizi büyülerdi. Gençleri, yurt dışına eği-

time gitmeleri için teşvik ederdi, referans mektupları yazarak onlara destek olurdu.

Tarihe Anadolu'nun erionit içeren topraklara sahip köylerde yaşayanların erken yaşlarda mezotelyoma olduğunu kanıtlayarak tıp literatürüne adını yazdırarak geçti. Ne zaman yurtdışında bir bilim adamıyla görüşmüşsem ve Türk olduğumu duyduklarında ilk sorulan soru 'İzzettin Barış'ı tanyor musunuz?' olmuştur. Böyle büyük bir bilim adamını tanıdığım için de, haklı bir gururu taşıdım ve taşıyacağım.

Bazı hocalarımızın aksine, emekli olduktan sonra da, mesleği olan bilim adamlığından hiç ayrılmadı. İstanbul'a taşındıktan sonra, gerek İstanbul Verem Savaş Derneği'nin toplantıları, gerek TTD'mizin İstanbul Şube toplantılarına, hala o eşsiz bilim aşkıyla katılıyor, gençlere örnek oluyor ve tecrübelerini bizlerle paylaşıyordu. Bizim Yedikule Göğüs Hastalıkları Hastanesinin Zeytinburnu Kültür Merkezinde düzenlediğimiz Verem Haftası toplantısında yaşayarak anlattığı 'Haremde Tüberküloz' isimli sunumu, herkesin ilgisini çekmişti.

Hacettepe Tıp Fakültesi kurulduktan sonra, yetiştirdiği pek çok öğretim üyelerini Anadolu'da yeni kurulan üniversitelerimizi kurma gibi bir büyük misyonu gerçekleştiren İzzettin Hocamız, bu arkadaşlarını da, daima desteklemiş, gözetmiştir. Akdeniz, Erciyes, On Dokuz Mayıs, Konya

Selçuk gibi üniversitelerimizin göğüs hastalıkları kurucu hocaları, hep büyük hocamızın arkadaşları, öğrencileriydi.

Her şeyin kurucusu olduğu gibi, Derneğimizin de kurucu başkanıydı İzzettin Barış Hocamız. O, vizyonuyla Derneğin hızlı yükselişine imza atmış, başarılarına başarı katarak ölümüne kadar daima kurucusu olduğu Derneğine katkıda bulunmuş bir duayendi. O'nu daima saygıyla, hürmetle anacağız. Hatıralarımızda daima yer alacak ve kendimizi O'nu tanıdığımız için çok şanslı olarak addedecek, O'nun öğrencisi olarak gurur duymaya devam edeceğiz.

Yaşamı kadar, cenazesi de çok görkemliydi. Çünkü seveni çoktu rahmetlinin. Herkese bir hatıra bırakmıştı yaşarken. Bilim adamları, öğrenci yetiştirenler, aslında ölmezler, yaşamaya devam ederler. Çünkü onları yaşatan geriye bıraktıkları eserleridir. İşte, Duayenimiz İzzettin Hoca'mız da, bedenlen aramızdan ayrılmış olsa da, gönlümüzde yaşamaya sonsuza dek devam edecektir.

Sözlerimi sana seslenerek tamamlamak istiyorum: 'Senin gibi kaç kişi yaşadı bu dünyada bilmiyorum ama sayın Hocam, herkese böyle güzel bir ömür geçirmeyi nasip etsin Rab-bim. Gönlümüzde daima en güzel köşende yer alacaksın. Sana Allah'tan rahmet, ailene ve biz sevenlerine de sabırlar diliyorum. Hoşça kal ve rahat uyu!'